

1.

Tanúim lesztek!

ApCsel 1,1-14

Ez a könyv a cselekvő Jézus könyve.

„*Első könyvemet Theofilusnak írtam*” – írja Lukács. Minden valószínűség szerint egy Theofilus nevű keresztényen mecénásnak – akiről nem sokat tudunk – ajánlja a Cselekedetek könyvét.

Jézusról szól ez a könyv, arról, amit Jézus cselekedett tanítványai és más emberek által. Még akkor is *csak Jézusról szól*, ha sok névvel találkozunk majd benne.

Ez a könyv Jézussal kezdődik, és a Szentlélekkel folytatódik. Első szava lényegében: *Jézus*; a második szava: a *Szentlélek*. Sok-sok ember cselekedetéről szól, de mindenki azért cselekszik, mert Jézus akarja, és azért szól, mert a Szentlélek szól. A tevékeny Jézus, a tevékeny Szentlélek könyve ez a tevékenykedő apostolokról, tanítványokról: hogyan cselekszik az Úr általuk.

A gyülekezet sohasem stagnálhat, hiszen Krisztus teste. Bármilyen élő organizmus, vagy növekszik, vagy fogy. Az élet sohasem áll meg. Vagy szaporodik, erősödik, vagy esik össze. Így a gyülekezet is. Ha egy lelkipásztor, gyülekezeti vagy közösségi vezető úgy érzi, hogy a közösség élete megmerevedőben van, akkor vegye elő a Cselekedetek könyvét.

Ebben a könyvben azt is észrevehetjük, hogy az ember alig változott. Kétezer év az Ember történetében semmi. Ugyanazok az erők mozgatták a kétezer évvel ezelőtt élő embert, amelyek a mai embert mozgatják.

Ötvenezer esztendő kellett ahhoz – mondja egy tudós –, hogy az ember leszokjon az emberevérsről; és így folytatja a gondolatot: „Az az érzésem, újabb ötvenezer év kell ahhoz, hogy meg se ölje a másik embert. Csak azt nem tudom, lesz-e még ötvenezer év?...”

Nos, körülbelül ötvenezer esztendőben gondolkodik az antropológia; tehát kétezer esztendő az semmi. A kétezer esztendővel ezelőtti ember ugyanolyan „rugókra” járt, mint a mai ember. Szomorú ez, ha azt nézzük, hogy mi mindent tudunk azóta, kétezer év alatt mekkorát fejlődött a civilizációnk. Mennyi gépet, masinát találtak fel, kezdjük keresztül-kasul bejárni a világot – de *belül* változott-e valami? A rugók ugyanazok, és ugyanazok a bűnök, a reakciók is, mint kétezer évvel ezelőtt.

Figyeljük meg, milyen kísértések alatt élnek a nehéz helyzetbe került tanítványok. Megállapíthatjuk, hogy ugyanolyan kísértések alatt, mint a mai ember.

Láttam egyszer egy filmet a Titanic tragédiájáról. Amikor az a hatalmas hajó a jéghegynek ütközött és süllyedni kezdett, voltak, akik nyüzsögtek, szaladgáltak, őrijongtek a fedélzeten; és voltak néhányan, akik csak ültek a hajó mélyén, tudták, mi következik, és azt mondták: ha már meg kell halnunk, haljunk meg szépen.

Emlékszem a háborús időkre; akkoriban is ezzel a két típussal lehetett találkozni. Voltak, akik Pestről átrohantak Budára vagy fordítva, menteni a bőrük; de nem kevesen voltak, akik csak csendesen vártak. – És az a szörnyű zsidóüldözés! Egyesek mindent elkövettek, hogy megmeneküljenek. Mások magukba roskadva, szégyenkezve a világ felett, az emberek miatt, várták – úgy, mint a „vágásra szánt juhok” –, hogy értük jöjjenek, és elpusztítsák őket.

Ugyanezek a rugók mozgatták az apostolokat is. Előbb izgatottak, aztán rezignáltak, bénák. Mert az ember vagy hozzátapad az eseményekhez, cselekvően és izgatottan, vagy magába süpped és várja, hogy történjék vele valami.

Nos, az apostolok izgatottak, amikor az Úr megszólítja őket. Nagypéntek estéjén letettek minden kérdésről, magukba süppedtek reménytelenül: Jé-

zus meghalt, nincs tovább. De a húsvét új reménység, új lehetőség! Úgy érzik, valami soha nem történt, soha nem látott dolog történik itt. Tehát mégis lehet itt valami, mégis eljőhet Isten országa Izraelben? Régi váradalmak támadnak fel bennük. Két dolgot kérdeznek: mi lesz Izraellel, és mi lesz velük?

„*Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izraelnek?*” És mi lesz velünk? Mégiscsak oda kerülhetünk a jobbra? Talán mégiscsak „miniszterid” leszünk?

Mennyi izgalom! Mennyi kérdés! És akkor Jézus mond valamit, majd eltűnik a szemük elől. Soha többé nem látják testben.

Jézust ők egyszer már elvesztették. Irtózatossá vált az élmény lehetett számukra a nagypéntek. Az alatt az idő alatt, ami Jézus feltámadása és mennybemenetele közé esik, újra erőre kapnak. Végül Jézus egyszer s mindenkorra eltávozik (testileg), és egyedül maradnak. Lehet-e ilyen nagy próbát kétszer kiállni?

Emlékszem egy asszonyra, akit elhagyott a férje. Első reakciója az volt, hogy izgatottan elrohant az összes rokonukhoz, mindenkit felkért: segítsen, szóljon a férjének. Cikázott, nyüzsgött, lelkendezett, sírt, zokogott, fenyegetőzött, kért. És akkor a férje visszajött. Eltelt egy esztendő, már mindnyájan azt hittük, minden rendben van. Egyszer csak hallom, másodszor is elment a férfi – az asszony pedig ül magába

roskadva, sírni sem tud, néz maga elé meredten, súlyos depresszióban. Alig lehetett életet verni belé. A második próbát már csak így tudta elviselni. Már nem nyüzsgött, már nem szaladgált, nem kért segítséget senkitől, csak dermedten nézett maga elé. – Íme, egy életen belül mind a két variáció: az izgatott kapkodás és a teljes bénaság.

Mit mond Jézus az izgatott tanítványoknak, és mit rezignáltaknak?

„Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.”

Nem a ti dolgotok! Azt az Atya tudja. Más alkalommal már mondta Jézus, hogy még Ő sem tudja, mikor jön vissza, ennek csak az Atya a tudója (Mt 24,36).

Mindig is voltak hívő lelkek, akik különös kabbalisztikával kísérlik meg kiszámítani Jézus visszajövetelét. Voltak szekták, ahol már mindenüket eladták, mert a szektavezető „pontosan” megmondta, hogy ez évben, ekkor, ezen a napon jön. Eladták mindenüket, és szépen, fehér ruhában, gyertyával várták Jézus visszajövetelét. – Hiába!

Nem a mi dolgunk az időpontok és alkalmak fürkészése. Ma éjjel is itt lehet. Nekünk készen kell állnunk: bármikor jöhet, bármikor indulhatunk. Mert úgy is eljöhet értünk, hogy előbb megállítja a szívünket...

A cselekedetek számbavétele

1.	Tanúim lesztek!
<i>Jézus mennybemenetele * ApCsel 1,1-14</i>	5
2.	Ki lesz a tizenharmadik apostol?
<i>Mátyás megválasztása * ApCsel 1,15-26</i>	15
3.	A pünkösti Lélek
<i>Az első pünkösd * ApCsel 2. rész</i>	23
4.	Jézus órája szüntelenül üt
<i>A Nagytemplom Ékes-kapujában ülő koldus
meggyógyítása * ApCsel 3. rész</i>	36
5.	Bizonyágtétel – aranyfedezettel
<i>Péter és János tanúságtétele
a Nagytanács előtt * ApCsel 4,1-22</i>	41
6.	Ahol erősen fúj a Lélek szele
<i>Beszámoló az ősgyülekezet életéről;
Anániás és Szafira története * ApCsel 4,32 – 5,11</i>	48
7.	A magasfeszültség kegyelme
<i>A tanítványok a nagytemplomban hirdetik Jézust,
a főpapok pedig elfogatják őket * ApCsel 5,12-32</i>	57
8.	Fogcsikorgatva – fontolgtatva – örömmel
<i>Gamáliel tanácsa; a tanítványok
megbotoztatása * ApCsel 5,33-42</i>	63

9. A Lélek parazsa szertehull 68
*A hét diakónus megválasztása. Elkezdődik a keresztyénüldözés * ApCsel 6. rész*
10. Alkalom a bizonyágtételre 79
*István védőbeszéde * ApCsel 7. rész*
11. A járatlan út szolgálata 84
*Fülöp „egyszemélyes szolgálata” az etióp királynő udvari főemberének * ApCsel 8,26-39*
12. A tanítványság útja: a damaszkuszi út 91
*Saul megtérése * ApCsel 9,1-9*
13. Kapcsolatok az Úr által, az Úrért és az Úrban 98
*Saul útja a damaszkuszi úttól Damaszkuszig, majd Jeruzsálemig * ApCsel 9,10-30*
14. Íme, a cselekvő Jézus Krisztus! 106
*A gyülekezet „lélegzetvételnyi” szünete két üldöztetés között. Péter Liddába és Joppéba látogat * ApCsel 9,31-43*
15. A döntő fordulat 116
*Péter megkereszteli Kornéliusz századost és családját * ApCsel 10. rész*
16. Péter „felelősségre vonása” – és a folytatás 130
*Péter beszámolója a jeruzsálemi gyülekezetnek. Barnabás meglátogatja az antiókhiai pogány-keresztyén gyülekezetet, és Pált is odahívja * ApCsel 11,1-30*
17. Az Isten szívében gyökeredző Egyház 139
*Heródes Agrippa üldözi a keresztyéneket, lefejezteti Jakabot, elfogátja Pétert. Péter csodás szabadulása * ApCsel 12. rész*

18. Az „anyahajó” 148
*A jeruzsálemi gyülekezet sorsa.
Az antiókhiai gyülekezet Barnabást és Pált
missziós útra küldi * ApCsel 12,24-25; 13,1-3*
19. Krisztus elindul Európa felé 157
*Barnabást és Pál Cipruson és a pisidiai
Antiókhiaiban hirdeti az Igét * ApCsel 13,4-52*
20. Kapunyitogató szolgálat 167
*Pál és Barnabás első missziói útjának folytatása:
Ikónium, Lisztra és Derbé * ApCsel 14. rész*
21. Az első apostoli zsinat 177
*Az apostolok jeruzsálemi gyűlése,
határozat a pogányokból lett
keresztyének számára * ApCsel 15,1-35*
22. Üzenet Európából, a Lélek által 186
*Pál és Barnabás újra felkerekednek,
majd elválnak útjaik. Timóteus csatlakozik
Pálhoz. ApCsel 15,36 – 16,10*
23. Jézus Krisztus partra száll Európában 195
*Az európai misszió kezdete
Filippiben * ApCsel 16,11-15*
24. Börtönmisszió Filippiben 202
*Pálékat bebörtönzik; a börtönőr megtérése;
a tanítványok kiszabadulnak * ApCsel 16,16-40*
25. Kevesekért sokat! 211
*Pál Thessalonikában és
Béreában * ApCsel 17,1-15*
26. Amikor találkozik két világ 222
*Pál Athénban * ApCsel 17,16-34*

27. Másfél évig Korinthusban 234
*Pál Korinthusban; Akvilla és Priscilla * ApCsel 18,1-17*
28. Szentlélek vagy mágia? 244
*Pál Efezusban * ApCsel 18,18 – 19,22*
29. Artemisz vagy Krisztus? 255
*Az efezusi ezüstművesek zavargása * ApCsel 19,20-40*
30. Utolsó igehirdetés, utolsó találkozás 263
*Pál Jeruzsálem felé veszi az irányt. Troásban visszaadja az ablakon kizuhant ifjú életét. Milétusban elbúcsúzik az efezusi elöljáróktól * ApCsel 20. rész*
31. Pál szenvedés-útja 273
*Hajóút Jeruzsálem felé; kikötnek Tiruszban, Ptolemaisban, megérkeznek Cézareába, majd onnan felmennek Jeruzsálembe. ál találkozik Jakabbal * ApCsel 21,1-16*
32. Jeruzsálem felrobban 284
*A Nagytemplomban a zsidók Pált a rómaiak kezére juttatják * ApCsel 21,17 – 22,30*
33. Új utak felé 293
*Pál beszéde a zsidó nagytanács előtt * ApCsel 23. rész*
34. Két év fogság – de a viharfelhők felett 301
*Pál fogoly Cezareában; tanúságtétele Félix helytartó előtt * ApCsel 24,22-26*

35. Pál és a három örök emberi típus 307
Pál tanúságtétele II. Heródes
*Agrippa előtt * ApCsel 24,27 – 26,32*
36. Legyetek jó reménységben! 315
Pál katonai kísérettel Róma felé hajózik.
*Vihar és hajótörés * ApCsel 27. rész*
37. Pál Rómában 322
Pálék hajótörökként Málta szigetére kerülnek.
*Onnan eljutnak Rómába * ApCsel 28. rész*

Szeretné Kiadónk könyveit

MINDIG

22 % kedvezménnyel vásárolni?

Ha igen, Önt is szeretettel várjuk
a *Szeretet Könyvklub*ba!

A részletek felől érdeklődjön Könyvesboltunkban:

Szeretet Könyvesbolt

1053 Budapest, Kossuth L. u. 1.

Telefon: (06/1) 266 61 61

e-mail: a@sztgellertkiado.hu

Tekintse meg webáruházunkat:

www.sztgellertkiado.hu

A Keresztény Antikvárium kínálata ugyanitt!

